

Arrest

nr. 312 933 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat T. WIBAULT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit, bent u van Pashtoen origine en bent u geboren in het dorp Lache, maar heeft u heel uw leven gewoond in het dorp Mahipar (district Asmar, provincie Kunar, Afghanistan). Uw ouders, broer N. en drie zussen wonen allen in Asmar. U bent rond 2006 religieus getrouwd en u heeft twee kinderen. Uw gezin woont bij uw familie in Asmar. Uw broer Z., die bij het leger werkte, is Afghanistan onlangs ontvlucht.

Op 5 november 2019 werd u tewerkgesteld bij een logistieke bedrijf genaamd S.S., waarbij u een contract tekende voor één jaar.

Uw taak omvatte het bezorgen van voedingswaren uit Asmar KanDaak (bataljon) naar twee controleposten van het leger in het district Dangam. De controleposten, bekend als Chowni en Chagorak, bevonden zich langs de grens met Pakistan.

Na acht maanden gewerkt te hebben voor S.S., werd uw vader aan de lokale moskee benaderd door de taliban. De taliban hadden namelijk informatie ingewonnen over u en meende dat u met de afvalligen samenwerkte. U moest in de plaats daarvan de taliban helpen. Meer informatie zou u later ontvangen. Ongeveer drie dagen later, op 25 augustus 2020, ontving u thuis een dreigbrief van de taliban waarin ze u bevalen op vrijdag 28 augustus 2020 uw voertuig vol met voedingswaren in te leveren bij de moedjahedien in het dorp Tangi. Na verloop van tijd kon u uw voertuig terug verwachten en moest u dan uw werk voortzetten. Wat ze juist van plan waren met uw voertuig werd u hierbij niet verteld. U ging hierop met uw vader naar de malik van uw dorp, S.M. (K.), om raad te vragen. Jullie begaven zich vervolgens naar uw werkgever S.S.. Hierna ging u samen met uw werkgever S. naar het district centrum om een klacht in te dienen omtrent de dreigbrief en ultimatum van de taliban. De sub-gouverneur bevestigde daar de melding en verwees jullie door naar een politiechef genaamd H. S.. De politiechef raadde u aan uw werkzaamheden (voorzichtig) voort te zetten en verzekerde u dat ze de nodige stappen zouden ondernemen op de datum die de taliban in de dreigbrief hadden vermeld. Op vrijdag 28 augustus 2020 vroeg de politiechef om uw voertuig te overhandigen en naar huis te gaan. Dit deed u ook.

Eenmaal terug thuis belde u uw jongere broer Z., die in het leger zat. Hij raadde u aan om die nacht thuis te blijven. Diezelfde nacht vielen de taliban uw huis binnen waardoor u genooddaakt was om weg te vluchten. Lopend door de velden kwam u aan bij het tankstation van S.. 's Ochtends arriveerde uw vader ook bij het tankstation en informeerde u dat bij de inval bij u thuis uw jongere broer (N.) door de taliban werd meegenomen. De militaire actie op 28 augustus 2020 had namelijk geleid tot de dood van twee talibanstrijders. De taliban vertelde uw vader die nacht dat uw dood voor hen rechtmatig was geworden en omdat u er niet was namen ze uw jongere broer meenamen. U besprak een mogelijke oplossing met uw vader, S. en Z.. Er werd beslist dat u het land zou verlaten zodat zij de vrijlating van uw broer zouden kunnen realiseren via bemiddeling van de plaatselijke ouderlingen. Uw broer werd ongeveer 20 dagen na uw vertrek uit Afghanistan vrijgelaten.

Op 2 september 2020 bent u vertrokken uit Afghanistan. U reisde vervolgens via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Roemenië, Italië en Frankrijk naar België. U diende tijdens deze reis in Roemenië (7 december 2020) een verzoek om internationale bescherming. Dit gebeurde zonder uw toestemming en dit nadat u aangehouden werd. Het was evenwel niet uw bedoeling in Roemenië te blijven. Na een reis van vijf maanden kwam u in België aan op 5 februari 2021. U diende hier op 8 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit Afghanistan is de taliban meermaals langsgekomen, op zoek naar u. Sinds de machtsovername van de taliban komen ze frequenter bij uw familie langs. Uw broer N. wordt hierbij telkens geslagen. Op 12 augustus 2022 kwam u via uw vader te weten dat de taliban nogmaals langs was gekomen, ditmaal niet alleen voor u maar ook voor uw jongere broer Z.. Ze achterhaalden namelijk dat hij in het leger had gediend. Hij vluchtte vervolgens het land uit. Een paar dagen voor uw laatste persoonlijk onderhoud, op 3 oktober 2022, hebt u van uw broer Z. vernomen dat hij zich aan de Turks-Iraanse grens bevond.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omdat u berecht zou worden voor uw misdaad, wat de dood betekent. Verder stelt u dat de nabestaanden van de op 28 augustus 2020 vermoorde taliban-strijders nog steeds op zoek zijn naar wraak.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een dreigbrief van de taliban gericht aan u; een kopie van uw werkbadge bij het logistieke bedrijf S.S.; een kopie van een waarderingsbrief omtrent uw werkprestaties uitgegeven door de politiechef; een kopie van een waarderingsbrief omtrent uw werkprestaties uitgegeven door het logistieke bedrijf S.S.; een kopie van uw arbeidscontract bij het logistieke bedrijf S.S.; een kopie van een aangiftebrief onder uw naam gericht aan de sub-gouverneur van Asmar district; een verwijzing door de sub-gouverneur van de aangiftebrief gericht aan het hoofkwartier van de politie van het Asmar district; een zelfgeschreven document met de geboortedata van uw broers en zussen; een kopie van uw taskara (Afghaans identiteitsdocument); een foto van uzelf tijdens uw huwelijk; een foto van uzelf in uw dorp; een kopie van de legeridentiteitskaart, elektronische identiteitskaart en van de Kabul Bank bankkaart van uw broer Z.; een kopie van een legercertificaat van uw broer Z.; een kopie van een brief omtrent de overplaatsing naar het commando van uw broer broer Z.; en foto's van uw broer Z. en zijn collega's.

Op 22 augustus 2022 maakte uw advocaat, meester T.W., via e-mail een aantal opmerkingen over op de notities van het persoonlijk onderhoud van 3 juni 2022. Hierbij werd de schrijfwijze van een aantal plaatsen en personen zoals opgetekend in de notities van het persoonlijk onderhoud verbeterd. Ook werd de toevoeging gedaan dat u van uw familie vernomen had dat de taliban op 12 augustus 2022 thuis zijn langsgekomen om uw broer Sh.Z. op te pakken. Hij kon vluchten. Uw familie blijft sindsdien zonder nieuws.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofddorde te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten gronde verklaarde u dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u daar voor de taliban te vrezen hebt. Enerzijds omdat u weigerde hen te helpen in uw hoedanigheid als voedselbezorger bij het leger en anderzijds omdat uw klacht bij het district centrum resulteerde in een vuurgevecht tussen het leger en de taliban, waarbij twee talibanleden het leven lieten. De nabestaanden van deze overleden talibanstrijders willen hiervoor wraak op u nemen. U vreest derhalve voor uw leven (notities persoonlijk onderhoud CGVS 12/04/2022 [hierna NPO 1], p. 25; notities persoonlijk onderhoud CGVS 3/6/2022 [hierna NPO II], p. 20 tem 23 en notities persoonlijk onderhoud CGVS 3/10/2022 [hierna NPO 3], p. 18 en 24).

Uw verklaringen wat betreft de redenen waarom de taliban u viseren, konden echter niet overtuigen.

Vooreerst dient hier gewezen te worden op incoherenties tussen uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en de door u neergelegde documenten, alsook op andere inhoudelijke tekortkomingen in deze door u neergelegde documenten.

Zo bleken uw verklaringen strijdig te zijn met de door u neergelegde dreigbrief van de taliban. Volgens uw verklaringen zou de taliban namelijk uw vader aan de lokale moskee benaderd hebben en hem toen meegedeeld hebben dat u samenwerkte met de afvalligen en u hen [de taliban] zou moeten helpen, met hen zou moeten werken, waarbij op dat ogenblik geen verdere informatie werd gegeven (NPO 3, p. 5). Dit komt echter niet overeen met de door u neergelegde dreigbrief van de taliban, waarin staat dat de taliban uw vader toen reeds informeerde over wat u exact voor hen zou moeten doen, namelijk uw auto vol voedingswaren op 7/6/1399 (Afghaanse kalender, stemt overeen met 28 augustus 2020 volgens de westerse kalender) aan de taliban overhandigen in Tangi-dorp. Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u overigens dat de taliban uw vader reeds voor de ontvangst van deze dreigbrief mondeling meedeelde wat u exact voor hen moest doen, namelijk uw voertuig naar een opgegeven adres rijden waar u door de taliban zou opgewacht worden en dit voertuig aan hen diende te overhandigen, waarna u – eens ze ermee klaar waren – ermee terug moest rijden naar de controlepost die u bevoorraadde (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Ofschoon hierover herhaaldelijk bevraagd tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhouds op het CGVS, gaf u ditmaal te kennen dat uw vader slechts werd meegedeeld dat u hen moest steun, met hen moest samenwerken, niets meer (NPO 1, p. 24; NPO 2, p. 9 en NPO 3, p. 5). Geconfronteerd hiermee bleef u bij uw laatste verklaringen dat uw vader enkel was ingelicht over het feit dat u de taliban zou moeten helpen en dat de concrete details (plaats en tijd) pas later in de dreigbrief van de taliban vermeld werden (NPO 3, p. 9). Het louter vasthouden aan een versie van de feiten volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te verklaren. De door u neergelegde dreigbrief van de taliban bleek overigens ook op andere elementen ontoereikend.

Zo is het opmerkelijk dat er in deze dreigbrief met geen woord wordt gerept over de exacte locatie waar u het voertuig in Tangi aan de taliban moest overhandigen noch over het exacte tijdstip waarop u dit moest doen (vertaling document 1). Hiermee geconfronteerd bevestigde u ook dat u niet exact wist waar u het voertuig had moeten overhandigen. U vermoedde slechts dat dit misschien aan de seizoensgebonden rivier daar had moeten gebeuren (NPO 3, p. 6). Ook vermoedde u dat de taliban op de hoogte waren van uw werktijden (voormiddag tussen 10 en 12u) en dat u dan de auto moest overhandigen (NPO 3, p. 7). Het feit dat u zich volledig moet baseren op loutere vermoedens over de exacte locatie en het exacte tijdstip is niet overtuigend. Het is onwaarschijnlijk dat de Taliban u zouden bedreigen om een leger gerelateerde taak op een specifieke datum uit te voeren zonder informatie over de precieze locatie en tijdstip te verstrekken.

Verder dient hier gewezen te worden op een flagrante tegenstrijdigheid tussen de inhoud van de door u neergelegde documenten van uw klacht en uw verklaringen in dit verband afgelegd op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u dat u en S. samen op 25 augustus 2020 naar aanleiding van de ontvangst van voornoemde dreigbrief van de taliban een aangifte hadden ingediend bij het district centrum, waar jullie toen door de zowel de districtsgouverneur N. als de politiecommandant H.S. werden gehoord (NPO 3, p. 6 tem 8). Dit strookt echter niet met de door u neergelegde aangiftebrief waaruit blijkt dat deze

één jaar eerder werd gezien en afgestempeld door de sub-gouverneur, namelijk op 4/6/1398, wat overeenkomt met 26 augustus 2019 in de westerse kalender (vertaling document 6). Hierop gewezen en hierbij opgemerkt dat de datum van 4/6/1398 tot twee keer toe (!) op dit document vermeld wordt, verklaarde u geen verduidelijking te kunnen geven, dat u de mening bent toegedaan dat deze aangifte in 1399 werd ingediend en dat het hier mogelijks om een vergissing van de ambtenaar gaat (NPO 3, p. 12). Deze vaststelling maakt dat er geen enkele bewijskracht kan worden gegeven aan dit document. Niet alleen ondermijnt dit ook in ernstige mate de bewijskracht van de rest van de door u neergelegde documenten, het ondermijnt ook bijkomend de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Afghanistan met taliban. Daarnaast blijkt de inhoud van deze aangiftebrief ook weinig coherent met uw verklaringen. U vertelde immers dat u en S. samen naar de districtsgouverneur zijn geweest, daar toen samen bij deze aangifte over jullie problemen schriftelijke verklaringen opschreven die vervolgens door de districtsgouverneur werden ondertekend waarna hij het bevel gaf aan de politiecommandant om de feiten te onderzoeken (NPO 3, p. 8). Bevreemdend is dan ook de vaststelling dat in de door u neergelegde aangiftebrief geen enkele melding wordt gemaakt van S. (vertaling document). Dit is op zijn minst opmerkelijk, temeer jullie samen deze schriftelijke aangifte opstelden en gezien de dreiging van de taliban niet enkel u maar ook het bedrijf van S. aanbelangde.

Ten overvloede kan in dit verband ook nog gewezen worden op een ernstige tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal over het indienen van deze aangifte. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u immers aanvankelijk dat u samen met de lokale ouderling S.M. en uw baas S. naar het district centrum was gegaan om aangifte van deze brief te doen (NPO 1, p. 14 en 24). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud verklaarde u evenwel plots enkel met S. naar het district centrum te zijn geweest om aangifte te doen (NPO 3, p. 8). Hierop vervolgens gewezen verklaarde u voorheen hetzelfde te hebben gezegd. Hierna opnieuw gevraagd met wie u aangifte had gedaan, bleef u bij uw laatste verklaring dat het S. en uzelf waren die deze aangifte gingen doen (NPO 3, p. 11). Het loutere ontkennen van één versie van de feiten, volstaat echter niet om de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren. Deze flagrante tegenstrijdigheid heeft zodanig betrekking op essentiële aspecten van uw relaas dat dit uw algehele geloofwaardigheid fundamenteel ondergraaft.

Bijkomend werden er nog vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling zetten.

Er dient in dit verband onder meer vastgesteld te worden dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over de houding van uw vader na het voorval aan de lokale moskee toen hij benaderd werd door de taliban. Hierbij werd aan uw vader meegedeeld dat u voor de afvalligen werkt en in de plaats daarvan voor de taliban zou moeten werken (NPO 3, p. 5). Gevraagd wat uw vader na deze confrontatie met de taliban deed, gaf u opmerkelijk te kennen dat hij niets ondernam (NPO 3, p. 6). Ook u nam dit voorval niet ernstig en ondernam bijgevolg niets (NPO 3, p.5). Het is uitermate bevreemdend dat uw vader en uzelf een dergelijke confrontatie met de taliban volledig naast jullie neerlegden en het zelfs niet nodig achtte om iemand hierover in te lichtte, temeer uw job gelinkt was aan het leger (NPO 3, p.5). Verwacht kan worden dat wanneer er bij een confrontatie met de taliban gevraagd wordt om samen te werken met de taliban tegen het leger er iets met deze informatie gedaan wordt.

Dat uzelf en uw vader wachtten op een tweede voorval alvorens enige stappen te ondernemen en opmerkelijk genoeg toen zelfs direct reageerden door nog diezelfde dag contact op te nemen met de malik van het dorp en de districtsautoriteiten, doet twifelen aan de oprechtheid van uw vermeende vrees voor de taliban.

Voorts dient te worden opgemerkt dat het op zijn minst bevreemdend is dat u de essentiële datum gelinkt aan uw problemen en vertrek uit Afghanistan niet kan vermelden in de Afghaanse kalender. Zo kon u niet zeggen wanneer u de auto naar Tangi dorp moest brengen, dit terwijl deze datum in de dreigbrief van de taliban vermeld wordt in Afghaanse kalender en u toen ook de Afghaanse kalender gebruikte (NPO 3, p. 7 en vertaling document 1). Gevraagd waarom u de datum enkel in de Westerse kalender kan benoemen, verklaarde u deze datum voorheen bij uw eerste gesprek op de DVZ wel nog geweten te hebben, maar zich deze nu niet te herinneren doordat u gestresseerd bent (NPO 3, p.7). Het hebben van stress is geen verklaring voor uw onwetendheid betreffende een dermate belangrijke element die integraal deel uitmaakt van de kern van uw vrees. Elk gehoorgesprek brengt trouwens stress en emoties met zich mee, waar de interviewer rekening mee houdt. Tijdens uw gehoor werd er meerdere keren een pauze ingelast en werd er meerdere keren aangegeven dat als u bijkomend nood heeft aan een pauze, bijvoorbeeld op moeilijke momenten, u dit kon aangeven zodat er direct een pauze wordt ingelast (NPO 3, p. 2, 5, 8 en 13).

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat u weinig overtuigende verklaringen aflegde over de reactie van het leger op uw problemen met de taliban. Zo verklaarde u dat na het ontvangen van de dreigbrief uw baas S. het leger telefonisch had ingelicht over uw problemen met de taliban (NPO 3, p. 13). Diezelfde dag, en de twee daaropvolgende dagen, zette u uw baan als voedselbezorger in het leger gewoon voort (NPO 3, p. 14

en 15). Op de vraag of u op een van die dagen door iemand uit het leger werd benaderd over uw problemen met de taliban, antwoordde u ontkennend (NPO 3, p. 15). Dat het leger telefonisch ingelicht werd over uw problemen met de taliban, die verband hielden met uw baan als voedselbezorger bij het leger en een imminent gevaar voor het leger inhielden, en u uw werkzaamheden nog drie dagen voortzet op drie verschillende legerposten (Asmar Bataljon, Chagorak controlepost en Chawner controlepost) zonder dat er ooit vragen aan u hierover werden gesteld, is weinig aannemelijk. Verwacht kan worden dat u tijdens de voortzetting van uw werk bij het leger op zijn minst ondervraagd werd over alles gerelateerd met de taliban, aangezien u specifiek benaderd werd door de taliban en dit de kern vormt van de bedreiging voor het leger. Het feit dat uw verklaringen over het optreden van het leger ook weinig aannemelijk zijn, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Dat aan de door u aangehaalde vrees ernstig getwijfeld dient te worden, blijkt verder uit de vaststelling dat u nauwelijks iets kon vertellen over de talibanleden die aan de basis liggen van uw problemen en uw vertrek uit Afghanistan. Desgevraagd kon u niet zeggen wie van de taliban uw vader benaderde aan de moskee, noch wie van de taliban de dreigbrief bij u thuis had achtergelaten (NPO 1, p. 26 en 27). U bleef ook erg vaag over het vuurgevecht tussen het leger en de taliban. Zo kon u enkel vertellen dat er een vuurgevecht plaatsvond op 28 augustus 2020 tussen het leger en de taliban waarbij twee leden van de taliban gedood werden. Op de vraag meer hierover te vertellen, gaf u aan niet over bijkomende informatie te beschikken (NPO 3, p. 18 en 19). Uw beperkte kennis hierover bleek uit het feit dat u niet kon zeggen hoe die twee talibanleden heten die toen omkwamen (NPO 1, p. 28, NPO 2, p. 20). Dit is des te meer opmerkelijk aangezien u zelf verklaarde dat juist vanwege de dood van deze twee talibanstrijders, de taliban achter u aan zitten en uw dood gerechtvaardigd achten (NPO 1, p. 24 en NPO 2, p. 21). Sinds uw vertrek uit Afghanistan zouden de families van deze twee vermoordde talibanleden bovendien uw familie regelmatig lastigvallen (NPO 1, p. 25 en NPO 2, p. 19 en 20). Uw onwetendheid over het bovenstaande doet dan ook de wenkbrauwen fronsen.

Overigens kon u ook amper iets vertellen over de ontvoering van uw broer N.. U kon niet benoemen wie precies van de taliban uw broer had meegenomen (NPO 3, p. 19 en 20). Op de expliciete vraag wat er precies met uw broer gebeurde in de twintig dagen van zijn ontvoering door de taliban, antwoordde u telkens ontwijkend (NPO 3, p. 20). U verklaarde verder dat uw vader de dorpsouderen had bijeengeroepen om met de taliban te onderhandelen over de vrijlating van uw broer (NPO 3, p. 20 en 21). Gevraagd of u de namen van de dorpsouderen kon benoemen die toen tussenkwamen, kon u echter enkel één iemand, S.M. (K.), benoemen en wist u niets over de anderen (NPO 3, p. 20 en 21). U wist evenmin waar de onderhandelingen plaatsvonden en baseerde zich louter op het vermoeden dat dit in de bergen was (NPO 3, p. 21). Verder wist u ook niet met wie van de taliban er onderhandeld werd om uw broer vrij te krijgen (NPO 3, p. 21). Verwacht mag worden dat u in dit verband meer informatie kan verschaffen. Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Tenslotte kan er ook weinig geloof gehecht worden aan de bezoeken van de taliban aan uw woning na uw vertrek uit Afghanistan. Het mag ten stelligste verbazen dat u bij de DVZ over geen enkele bezoek van de taliban vermeld heeft en dit terwijl de taliban volgens u met hoge frequentie langskwamen en telkenmaal geweld gebruikten tegen uw broer N. (NPO 1, p. 23; NPO 2, p. 20 en 21 en NPO 3, p. 21). Dat u hier niet over repte bij de DVZ terwijl dit een essentieel element van uw verzoek vormt, is op zijn minst bevreemdend te noemen. Er kan namelijk verwacht worden dat u altijd melding zou maken van dergelijke fundamentele gebeurtenissen wanneer u gevraagd wordt om een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst en uw vrees bij terugkeer (DVZ, vragenlijst CGVS, vragen 3.4 en 3.5). Dat u deze gebeurtenissen niet vermeld zou hebben bij de DVZ omdat u een korte samenvatting moest geven, raakt kant noch wal (NPO 2, p. 18). Dit raakt immers de kern van uw relaas. Daarnaast kon u over deze bezoeken van de taliban ook amper iets vertellen. Gevraagd wie van de taliban langskomt, bleef u het antwoord schuldig (NPO 2, p. 19). Bij het feit dat u hierbij ook geen enkele inspanning hebt geleverd om deze informatie via uw familie te achterhalen kunnen tevens bedenkingen gemaakt worden (NPO 2, p. 22). Verder wist u niet met hoeveel personen ze telkens langskomen (NPO 2, p. 19 en 21 en NPO 3, p. 21). Ook wist u niet van waar deze talibanleden kwamen en vermoedde u dat ze oftewel uit Tangi of uit Manu Nao kwamen (NPO 2, p. 20). Vanwege het voorgaande kan er allerm minst geloof gehecht worden aan deze bezoeken van de taliban aan uw woning. Er kan immers verwacht worden dat iemand dergelijke gebeurtenissen ten allen tijde vermeld en dit ook op gedetailleerde wijze doet, wat hier niet het geval is. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Uw nalaten ter zake ondermijnt de ernst van uw vrees. Gelet op voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de door u vermeende problemen met de taliban zowel voor als na uw vertrek uit

Afghanistan. Voorts kaderde u het bezoek van de taliban waarbij uw broer Z. werd gezocht in dezelfde bezoeken van de taliban waarbij ze het gemunt hebben op u (NPO 3, p. 4 en 23). Gelet op voorgaande vaststellingen, kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent het bezoek en de focus van de taliban op uw broer Z.. In dit verband kon u ook amper iets vertellen over dit bezoek. U wist niet wie van de taliban toen langskwamen, noch met hoeveel ze langskwamen. U ondernam ook geen inspanningen om u hierover te informeren (NPO 3, p. 4). Verwacht mag worden dat u ook in dit verband meer informatie kan verschaffen en zich hierover terdege geïnformeerd heeft.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht plaatsen. De kopie van de dreigbrief alsook de kopie van de aangiftebrief werden reeds hierboven besproken. De gevonden inhoudelijke gebreken en inconsistenties met uw relaas werpen een schaduw over de geloofwaardigheid van de rest van de door u neergelegde documenten. De kopie van uw taskara en foto's van uzelf in Afghanistan leveren hoogstens een bewijs van uw identiteit en herkomst, hetgeen in dit besluit niet ter discussie wordt gesteld. De kopieën van uw werkbadge, waarderingsbrieven en arbeidsovereenkomst leveren hoogstens een bewijs van uw werk en werkprestaties in Afghanistan, ook dit staat hier niet ter discussie. De foto's van uw broer Z. en kopieën van zijn legeridentiteitskaart, elektronische identiteitskaart, bankkaart van Kabul Bank, legercertificaat en brief omtrent zijn overplaatsing naar het commando leveren hoogstens bewijs voor zijn identiteit en militaire dienst, die ook hier niet worden betwist. Echter kan er daar op zich geen vrees voor u uit worden afgeleid. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat documenten slechts bewijswaarde hebben indien ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. Er moet ook worden verwezen naar de landeninformatie die aan uw dossier werd toegevoegd en dewelke wijst op de hoge mate van corruptie en fraude bij Afghaanse documenten.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er

zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden

hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd.

Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Asmar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie-richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ

18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. U blijkt ook nog steeds het moslimgelooft aan te hangen (NPO, p.5). Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ter volledigheid wenst het CGVS hier nog te wijzen op het feit dat uw advocaat via e-mail enkele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk van 3 juni 2022 heeft overgemaakt, alsook een toevoeging heeft gedaan. De opmerkingen werden opgenomen en de toevoeging reeds supra besproken. Beiden konden bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikelen 48/3, 48/6, §§ 4 en 5 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie".

Verzoeker onderbouwt dit middel als volgt:

"Het CGVS meent dat het relaas van verzoeker in die mate is aangetast door inconsistenties dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Verzoeker wenst in de eerste plaats in te gaan op de vermeende tegenstrijdigheden zelf. De redenering van het CGVS op verschillende vlakken immers niet consistent, noch relevant, waardoor verkeerdelijk tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas werd besloten. In de tweede plaats moet op verschillende tekortkomingen van het interview worden gewezen. Zo houdt het CGVS geen rekening met verzoekers profiel of met zijn psychologische toestand. Daarnaast getuigen de notities van het persoonlijk onderhoud op verschillende vlakken van communicatieproblemen die de vermeende inconsistenties kunnen verklaren en die alleszins geen afdoende basis vormen voor de bestreden beslissing.

Verzoeker wijst erop dat het CGVS, voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas, rekening moet houden met het profiel van verzoeker om internationale bescherming. Het CGVS moet meer bepaald rekening houden met gewoontes en gebruiken in het herkomstland, de interpretatie van en de betekenis die wordt gegeven aan het concept tijd, de scholingsgraad en de werkervaring en sociale ervaring van de verzoeker.

Verzoeker is analfabeet. Bovendien gaf verzoeker aan dat de stress die hij tijdens het onderhoud ervoer hem parten speelde.

Het CGVS houdt minstens geen rekening met de scholingsraad van verzoeker — meer bepaald met het feit dat hij analfabeet is en volkomen ongeschoold — wanneer het hem een inconsistentie verwijt tussen zijn verklaringen met betrekking tot de aan verzoekers vader gegeven instructies door de Taliban enerzijds, en de door verzoeker neergelegde dreigbrief van de Taliban anderzijds.

Een eventuele inconsistentie kan eenvoudigweg verklaard worden door het feit dat verzoeker de dreigbrief niet kan lezen. Het is in die zin meer dan waarschijnlijk dat verzoeker zelfs tot op heden geen kennis heeft kunnen nemen van de exacte inhoud van deze brief.

Dat gaf verzoeker overigens zelf ook aan in het laatste persoonlijk onderhoud: "Ik begrijp schrijven niet." en "Ik kan niet alles exact herhalen omdat ik niet geëduceerd ben."

Bovendien houdt de vermeende inconsistentie geen steek. Deze vermeende inconsistentie wordt in de notities van het persoonlijk onderhoud aangehaald: [...]

Verzoekers verklaring bij DVZ werd als volgt genoteerd: [...]

Uit die verwoording kan niet geconcludeerd worden dat verzoeker heeft verklaard dat zijn vader, toen deze bij de moskee benaderd werd door de Taliban, al duidelijke instructies kreeg. In zijn antwoord bij DVZ verwijst verzoeker immers naar een brief. Er moet dus redelijkerwijze vanuit worden gegaan dat verzoeker bedoeld

heeft dat deze instructies zich in deze brief bevonden en niet, zoals het CGVS beweert, mondeling werden gegeven aan verzoekers vader. Zelfs als men het profiel van verzoeker buiten beschouwing laat, kan een redelijk denkend persoon niet concluderen dat er sprake zou zijn van een inconsistentie in dezen.

Wat dit punt betreft beroept de bestreden beslissing zich verder overigens op de dreigbrief van de taliban, waaruit zou blijken dat verzoekers vader wel al concrete instructies kreeg toen hij bij de moskee door de taliban werd benaderd. Verzoeker vindt het opmerkelijk dat het CGVS brieven van de taliban normaliter geen enkele bewijskracht toekent, maar dat deze nu wel tegen hem worden gebruikt. Verder is het stuitend dat het CGVS blind vertrouwt in de waarachtigheid van de inhoud van de dreigbrief — namelijk dat de taliban al in eerste instantie duidelijk instructies zouden gegeven hebben -terwijl verzoekers verklaringen minutieus en tot het absurde toe worden uitgekamd. Er kan immers niet zonder meer vanuit worden gegaan dat wat de taliban zegt gedaan te hebben overeenstemt met wat de taliban effectief heeft gedaan.

Bovendien merkt verzoeker op dat de vermeende inconsistenties hooguit details betreffen. Bij het onderhoud merkte zijn raadsman al op: [...]

Waar daadwerkelijk sprake zou zijn van tegenstrijdigheden aangaande nuances en details, kunnen deze mede worden verklaard door de Babylonische spraakverwarring die het onderhoud kenmerkt. De chaotische indruk die de notities van het persoonlijk onderhoud nalaten en de soms quasi onleesbaarheid ervan, getuigen verder van de tekortkomingen ervan. Het feit dat het persoonlijk onderhoud bij momenten als het ware een dovemansgesprek was, kan op zich eventuele inconsistenties verklaren. Door voor die tegenstrijdigheden daarentegen een verklaring te zoeken in de geloofwaardigheid van verzoekers relaas, lijkt het CGVS inderdaad naar een haar in de boter te zoeken.

De vermeende consistenties, voor zover ze op zich steek houden, kunnen redelijkerwijze worden verklaard door een combinatie van verzoekers profiel, de significantie communicatie- en vertaalproblemen en de stress die gepaard gaat met een persoonlijk onderhoud. Deze vermeende inconsistenties toeschrijven aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas is onredelijk.

Zo ziet verzoeker niet in waarom het gegeven dat hij tijdens zijn derde onderhoud geen melding heeft gemaakt van de lokale ouderling met wie hij volgens zijn verklaringen in het eerste onderhoud naar het districtcentrum was gegaan om aangifte te doen, niet door vernoemde gronden kan worden verklaard door het CGVS, eerder dan het als een “flagrante tegenstrijdigheid” te bestempelen die de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas op fundamentele wijze ondergraaft. In het derde onderhoud geeft verzoeker bovendien opheldering over aangehaalde nuance. Hij ging in eerste instantie naar de lokale dorpsouderling, die hem vergezelde tot aan het tankstation. Vervolgens ging hij met S.S. naar de districtgouverneur om klacht neer te leggen. Voor zover er een tegenstrijdigheid zou geweest zijn, kan deze dus ook hier worden verklaard door de bijzonder moeilijke communicatie tussen de commissaris, de vertaler en de verzoeker.

Volgens het CGVS dient aan verzoekers aangehaalde vrees verder getwijfeld te worden omdat hij nauwelijks iets kon vertellen over de talibanleden die aan de basis liggen van zijn problemen en vertrek uit Afghanistan. Verzoeker merkt hierbij op dat hij de talibanleden die bij hem thuis binnenvielen niet heeft gezien, daar hij onmiddellijk na de inval via het raam het hazenpad heeft gekozen. Ook blijkt uit het persoonlijk onderhoud dat het dorp van verzoeker onder controle van de regering stond ten tijde van zijn problemen. Het is dus allerminst verdacht dat hij nauwelijks iets kan vertellen over de talibanleden omdat hij nauwelijks of niet in contact kwam met de taliban.

Het CGVS vindt verder dat het feit dat verzoeker en zijn vader wachtten op een tweede voorval alvorens enige stappen te ondernemen, ernstig doet twifelen aan de oprechtheid van verzoekers vermeende vrees voor de taliban. Het vindt het bovendien “opmerkelijk” dat zij wel direct regeerden toen zij de dreigbrief ontvingen. Verzoeker ziet niet in waarom het verdacht zou zijn niet binnen de drie dagen gevolg te geven aan een mondelinge dreiging die niet concreet was. Evenmin ziet hij in waarom het verdacht zou zijn direct te reageren op een dreigbrief met concrete eisen en bedreigingen. Verzoeker wijst verder op een tegenstrijdigheid in de motivering van de bestreden beslissing in die zin hij niet kan uitmaken of een te trage, dan wel een te snelle reactie zijn geloofwaardigheid in het gedrang brengt. In het eerste persoonlijk onderhoud gaf verzoeker overigens al een mogelijke verklaring voor het feit dat hij in eerste instantie geen actie heeft ondernomen: [...]

Verzoeker is geloofwaardig en rechtstreeks vervolgd door de Taliban.”

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.”

Verzoeker ontwikkelt dit middel als volgt:

“Eerste onderdeel

Verzoeker heeft van 05.11.2019 tot net voor zijn vlucht uit Afghanistan gewerkt als bezorger van maaltijden voor het Afghaanse leger. Hij bracht eten naar soldaten bij twee controleposten aan de grens met Pakistan. Dit wordt niet betwist.

Verzoekers broer Z. was soldaat bij het Afghaanse leger. Hij is intussen Afghanistan eveneens ontvlucht. Ook dit wordt niet betwist.

In de bestreden beslissing luidt het dat de neergelegde kopieën van de legeridentiteitskaart van verzoekers broer Z., diens legercertificaat en een brief omtrent zijn overplaatsing naar het commando, het bewijs leveren van diens identiteit en militaire dienst, doch dat daar op zich geen vrees voor verzoeker kan worden uit afgeleid.

Hoewel het CGVS het profiel van verzoeker en zijn familieleden niet betwist, voert het in de bestreden beslissing geen onderzoek naar de specifieke beschermingsnoden van een dergelijk risico profiel.

Het CGVS stelt vast dat het geweld in Afghanistan voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF, alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP.

Deze informatie wordt bevestigd door de recentste Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan van de UNHCR en door de COI Afghanistan van de EUAA. De UNHCR wijst ten eerste op een verhoogde nood aan internationale bescherming en geeft op niet-exhaustieve wijze aan welke specifieke groepen in het bijzonder nood hebben aan bescherming: [...]

Verder blijkt uit de aanbevelingen van de UNHCR dat zelfs als er garanties zouden gegeven zijn of worden in verband met verzoekers veiligheid als voormalig medewerker van het leger, deze garanties zijn veiligheid niet garanderen omwille van de onbetrouwbaarheid ervan: [...]

De Guidelines van de UNHCR wijzen voorts op het gebrek aan beschikbare informatie uit Afghanistan om met voldoende zekerheid te kunnen bepalen dat een verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming: [...]

Ook volgens het EUAA lopen personen die banden hebben met de voormalige regering, waaronder 'ANSF personeel' en hun familieleden, een ernstig risico op vervolging: [...]

Hieruit volgt dat verzoekers verzoek "in het bijzonder zorgvuldig" onderzocht moet worden. De EUAA spreekt van gerichte moorden op ex-militairen en hun familieleden: [...]

Uit de informatie van de EUAA blijkt verder duidelijk dat ook familieleden gevaar lopen: [...]

Net zoals de UNHCR stelt het EUAA bovendien dat er rekening mee moet worden gehouden dat het gezien de huidige situatie in Afghanistan zeer moeilijk is om betrouwbaar bewijs te verzamelen en dat verzoekers om internationale bescherming het voordeel van de twijfel moet worden gegeven.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, zijn er dus wel degelijk elementen die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging als voormalige medewerker van het Afghaanse leger en als familielid van een Afghaanse soldaat die voor de 'special forces' werkte.

Door zijn werkzaamheid als koerier voor het Afghaanse leger en door het feit dat zijn broersoldaat was van het Afghaanse leger, staat het als een paal boven water dat verzoeker tot een groep behoort die een verhoogd risico loopt.

Volgens de rechtspraak van het EVRM volstaat het in dit geval aan te tonen dat verzoeker tot een groep met een verhoogd risico op blootstelling aan achtervolging: [...]

Het loutere feit dat verzoeker voor het leger heeft gewerkt en dat zijn broer militair was resulteren in een gegronde vrees voor vervolging conform de vluchtelingendefinitie. Verzoeker behoort aldus immers tot een bepaalde sociale groep volgens artikel 48/3, §4, d) van de Vreemdelingenwet. In elk geval kan niet worden vastgesteld dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming. Immers, voor zover zij een afwijking daarvan niet terdege verantwoordt, is het CGVS gebonden door de Guidelines van het UNHCR. Dat volgt uit artikel 10.3, b) van de 'Procedurerichtlijn' dat bepaalt: [...]

De bestreden beslissing volgt de aanbevelingen van het UNHCR niet. Een dergelijke afstand van een document van het UNHCR vereist een solide motivatie. Het EHRM kent documenten van het UNHCR een significante waarde toe en geeft aan dat hun aanbevelingen relevant zijn voor de inschatting van een risico op een schending van artikel 3 EVRM. Dergelijke inschatting is hier aan de orde.

De bestreden beslissing ontbeert een solide motivatie omtrent de afstand de aanbevelingen van het UNHCR.

De bestreden beslissing vertoont dus een gebrek aan een deugdelijk onderzoek en motivatie.

Tweede onderdeel

Ook wat betreft het onderzoek en motivatie met betrekking tot de provincie Kunar en het district van verzoeker is de bestreden beslissing gebrekkig.

[verwijzingen naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kunar en de humanitaire situatie in Afghanistan].

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van " artikelen 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie."

Verzoeker betoogt als volgt:

“Eerste onderdeel

Het onderscheid tussen actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en ‘objectieve factoren’ is artificieel, achterhaald, onwerkbaar en onhoudbaar.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar rechtspraak, wetgeving en rechtsleer]

Tweede onderdeel

Volgens het CGVS is de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waaronder het optreden en het falend ‘beleid’ van de taliban. Doch, de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie wordt niet overwegend veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan dat zij veroorzaakt wordt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar rapporten en rechtspraak]

Derde onderdeel

In ieder geval en in tegenstelling tot de conclusie van de bestreden beslissing, ligt de Taliban aan de basis van de huidige crisis. Dit blijkt duidelijk uit de analyse van de belangrijkste humanitaire actoren.

Volgens een analyse van Nansen is het onderzoek van de précaire socio-economische en humanitaire situatie in de bestreden beslissing duidelijk gebaseerd op de aanvullende nota van eind augustus 2022. Die analyse is gebaseerd op drie rapporten van het Europees Asielagentschap. Zoals hierboven al geargumenteed werd, vertoont de bestreden beslissing dus ook wat dit betreft een gebrek aan motivering aangezien zij geen rekening houdt met andere relevante rapporten, in het bijzonder de rapporten van de Verenigde Naties.

Voorts is de analyse van het CGVS bezoedeld met verschillende gebreken, waaronder het selectief en onjuist citeren van rapporten, gebruik van gedateerde informatie en irrelevante informatie en een gebrek aan transparantie op vlak van de gebruikte bronnen.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar rapporten]

De gewelddadige machtsovername door de Taliban is de voornaamste oorzaak van de huidige humanitaire crisis. Deze machtsovername is slechts een zoveelste hoofdstuk van de eindeloze burgeroorlog in Afghanistan. Het land is al sinds jaren afhankelijk van de internationale humanitaire hulp. De halsstarrige weigering van de Taliban om enige vorm van bemiddeling met andere nationale bewegingen of partijen te aanvaarden, heeft tot de verdieping van de humanitaire crisis geleid.

Door voorbij te gaan aan het gegeven dat de Taliban een grote verantwoordelijkheid draagt voor de burgeroorlog en het feit de huidige humanitaire crisis in belangrijke mate door de Taliban werd veroorzaakt, door hun doen en laten zowel tijdens als na de machtsovername, past het CGVS de Europese wetgeving verkeerd toe.

Artikel 48§4, §2, b) van de vreemdelingenwet is geschonden.”

2.2. Bij het verzoekschrift brengt verzoeker volgende stukken bij:

“3. UNHCR, *Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan*, February 2022. (stuk 3) [URL]

4. EUAA, *Country Guidance : Afghanistan*, april 2022. (stuk 4) [URL]

5. Nansen note 3-22: *Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*. (stuk 5) [URL]

6. EUAA, *Country of Origin information: Afghanistan Security Situation*, augustus 2022. (stuk 6) [URL]

7. UNHCR, *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 30 augustus 2018. (stuk 7) [URL]

8. UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan 15 augustus 2021 - 15 juni 2022*”, juli 2022. (stuk 8) [URL]

9. Marleen Maes, “*Nationale bijkomende beschermingsstatuten voor vreemdelingen: Nood aan verdere EU-harmonisatie en/of versterking op nationaal niveau?*”, doctoraatsproefschrift 2014-2015 (KU Leuven). (stuk 9) [URL]

10. J.C. Hathaway, *Food Deprivation: A Basis for Refugee Status?*, Soc. Res. 81, no. 2 (2014) [24]; p. 330. (stuk 10) [URL]

11. *Arrest van Hof van Beroep te Brussel (première chambre F, affaires civiles) van 31 oktober*. (stuk 11)

12. NANSEN NOTE 3-22: *Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*, 18 oktober 2022. (stuk 12) [URL]

13. UN, *Report of the UN Secretary-General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, 15 juni 2022 (stuk 13) [URL]

14. UNAMA, *UN Humanitarian Coordinator Reaffirms Commitment to Supporting Vulnerable Communities Across Afghanistan*, 11 augustus 2022. (stuk 14) [URL]

15. ICRC, *113,500 newborn Afghan babies, but how will they survive?*, 12 augustus 2022, (stuk 15) [URL]

16. UNAMA, *Briefing to the United Nations Security Council by the Acting Special Representative of the Secretary-General for Afghanistan, Mr. Markus Potzel*, 29 August 2022 (stuk 16) [URL]
17. ICRC, *Afghanistan: Millions affected by growing humanitarian needs*, 15 augustus 2022 (stuk 17) [URL]
18. Human Rights Council, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan*, 9 september 2022 (stuk 18) [URL]
19. ICRC, *"Time is running out to save millions of lives in Afghanistan"*, 25 februari 2022 (stuk 19) [URL]
20. *Save the Children*, *"Afghanistan, A Fifth of Starving Families Sending Children to Work as Incomes Plummet in Past Six Months"*, 14 februari 2022. (stuk 20) [URL]
21. HRW, *Economic Causes of Afghanistan's Humanitarian Crisis*, 4 Augustus 2022 (stuk 21) [URL]
22. ICRC, *"Multilateral efforts needed to stem rising costs of global food staples and decline of livelihood in Ukraine"*, 28 juli 2022. (stuk 22) [URL]
23. WFP, *"Afghanistan Food Security Update Round Nine: May 2022"*, mei 2022. (stuk 23) [URL]
24. Human Rights Watch, *"Afghanistan: Economic Crisis Underlies Mass Hunger"*, 4 augustus 2022. (stuk 24) [URL]
25. ICRC, *"Afghanistan: People suffer as spending capacity shrinks and prices rise"*, 13 juli 2022. (stuk 25) [URL]
26. UNOCHA, *"Humanitarian Response Plan Afghanistan"*, januari 2022. (stuk 26) [URL]
27. Afghanistan Analyst Network, *"Food Aid in a Collapsed Economy: Relief, tensions and allegations"*, 23 mei 2022. [URL]
28. WFP Afghanistan Situation Report, 19 juli 2022; IPC, *"IPC acute food insecurity analysis March - November 2022"*, mei 2022. (stuk 28) [URL].

2.3. Bij aanvullende nota van 26 februari 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

- "29. Franse verblijfstitel van de heer M.A.
30. Verklaring van de heer M.A.
31. Islamic Republic of Afghanistan (Ministry of Commerce and Industries), *Business Licence S.S.*
32. UNHR, *Afghanistan: Taliban's targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts*, 30.12.2022. [URL]
33. UNAMA, *UN Security Council press statement on Afghanistan*, 27.12.2022. [URL]
34. UNAMA, *UN OCHA Statement: UN Condemns Reported Ban on Women Working for NGOs and International Organizations*, 24.12.2022. [URL]
35. UNAMA, *Un in Afghanistan condemns taliban decision to suspend women from universities and calls for its immediate reversal*, 21.12.2022. [URL]
36. Human Rights Watch, *"Afghanistan: Economic Crisis Underlies Mass Hunger"*, 4 augustus 2022. [URL]
37. Danish Refugee Council, *Afghanistan conference The Human Rights Situation after August 2021*, 28.11.2022. [URL]
38. Lynne O'Donnell, *The Taliban Are Abusing Western Aid*, 30 september 2022, *Foreign Policy Magazine*. [URL]
39. HRW, *World Report 2023 – Afghanistan*, 12.01.2023. [URL].
40. UNAMA, *Dignity, freedom and justice must be upheld in Afghanistan– world marks human rights day*, 10.12.2022. [URL]
41. General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security (Report of the Secretary-General)*, 07.12.2022. [URL].

2.4. Bij aanvullende nota van 5 juli 2024 voegt verzoeker volgende stukken:

42. *"Embassy of the Islamic Republic of Afghanistan, Transit pass for returning to Afghanistan"*, 28.12.2022."
43. *"Foto van verzoekers overleden broer Z."*
44. *"een arbeidsovereenkomst"*.

2.5. Bij aanvullende nota van 15 juli 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query *"Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA *"Afghanistan – Country Focus"* van december 2023;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van mei 2024;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsverovering door de Taliban"* van 14 december 2023;

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

4. Te dezen wordt vastgesteld dat verzoeker driemaal werd gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS, met name op 12 april 2022, op 3 juni 2022 en op 3 oktober 2022. Deze persoonlijke onderhoudsduurden respectievelijk 4 uur en 16 minuten, 3 uur en 53 minuten en 4 uur en 25 minuten. In de bestreden beslissing van 28 oktober 2022 wordt geen geloof gehecht aan het door verzoeker naar voor geschoven asielaanvraag, met name dat hij problemen kreeg met de taliban omwille van zijn werk als voedselbezorger.

Blijkens de bestreden beslissing wordt echter niet betwist dat verzoeker werkzaam was als voedselbezorger voor het bedrijf S.S., waarbij zijn taak eruit bestond om voedingswaren uit Asmar KanDaak (bataljon) aan twee controleposten van het leger in het district Dogram te bezorgen. Zo stelt de bestreden beslissing: *"De kopieën van uw werkbijlage, waarderingsbrieven en arbeidsovereenkomst leveren hoogstens een bewijs van uw werk en werkprestaties in Afghanistan, ook dit staat hier niet ter discussie."*

Evenmin staat het militair profiel van verzoekers broer Z. ter discussie.

Zo stelt de bestreden beslissing: *"De foto's van uw broer Z. en kopieën van zijn legeridentiteitskaart, elektronische identiteitskaart, bankkaart van Kabul Bank, legercertificaat en brief omtrent zijn overplaatsing naar het commando leveren hoogstens bewijs voor zijn identiteit en militaire dienst, die ook hier niet worden betwist."*

Hoewel de profielen van verzoeker en zijn broer niet betwist worden door verweerder, wordt in de bestreden beslissing geen onderzoek gevoerd naar de beschermingsnaden van dergelijke profielen. Dit terwijl uit de beschikbare landeninformatie, door beide partijen aangebracht, blijkt dat medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid en familieleden van personeel van het voormalige Afghaanse leger risicoprofielen betreffen, waarvan het risico op vervolging op basis van een (toegeschreven) politieke overtuiging mogelijk is.

5. Verder wordt niet betwist dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft en zijn hele leven tot zijn vertrek uit Afghanistan op 2 december 2020 in het dorp Mahipar, district Asmar, provincie Kunar, heeft gewoond. Verzoeker is inmiddels bijna 4 jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft meer dan 3 jaar in België.

Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling

op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA, waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, p. 57-61).

6. Verzoeker legt middels een aanvullende nota van 26 februari 2023 en een aanvullende nota van 5 juli 2024 talrijke nieuwe stukken neer inzake zijn werk als voedselbezorger bij S.S. en zijn hiermee gepaard gaande problemen, de terugkeer van zijn broer Z. naar Afghanistan en diens overlijden, verzoekers tewerkstelling in België en de ontwikkelingen in de humanitaire, socio-economische en veiligheidssituatie in Afghanistan.

Gelet op de talrijke nieuwe documenten en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent de beschermingsnood van verzoeker ingevolge zijn profiel als voormalig medewerker van de Afghaanse overheid en als familielid van een militair bij het voormalige Afghaanse leger, de invulling van zijn verblijf in België en de eventuele impact ervan op een terugkeer naar Afghanistan en de stukken die hij aanreikt.

7. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 oktober 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS